

กล้วยน้ำว้า

ชื่อวิทยาศาสตร์ : Musa ABB cv. Klui 'Namwa'

ชื่อสามัญ : Banana

วงศ์ : Musaceae

ชื่ออื่น : กล้วยมะลิอ่อง (จันทบุรี) กล้วยใต้ (เชียงใหม่, เชียงราย) กล้วยอ่อง (ชัยภูมิ) กล้วยตานีอ่อง (อุบลราชธานี)

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ : ไม้ล้มลุก สูงประมาณ ๓.๕ เมตร ลำต้นสั้นอยู่ใต้ดิน กาบเรียงเวียนซ้อนกันเป็นลำต้นเทียม สีเขียวอ่อน ใบ เป็นใบเดี่ยวขนาดใหญ่ ออกเรียงสลับ รูปขอบขนาน กว้าง ๒๕-๔๐ ซม. ยาว ๑-๒ เมตร ปลายใบมน ขอบใบเรียบ แผ่นใบเรียบ สีเขียว ด้านล่างมีนวลสีขาว เส้นใบขนานกันในแนวขวาง ก้านใบเป็นร่องแคบ ดอก ออกเป็นช่อที่ปลายยอดห้อยลง เรียกว่า หัวปลี มีใบประดับขนาดใหญ่หุ้มสีแดงเข้ม เมื่อบานจะม้วนงอขึ้น ด้านนอกมีนวล ด้านในเกลี้ยง ผล รูปรี ยาว ๑๑-๑๓ ซม. ผิวเรียบ ปลายเป็นจุก เนื้อในมีสีขาว พอสุกเปลือกผลเป็นสีเหลือง เนื้อมีรสหวานรับประทานได้ หัวหนึ่งมี ๑๐-๑๖ ผล บางครั้งมีเมล็ด เมล็ดกลม สีดำ

ส่วนที่ใช้ : หัวปลี เนื้อกล้วยน้ำว้าดิบ หรือห่าม กล้วยน้ำว้าสุกงอม ราก ต้น ใบ ยางจากใบ

สรรพคุณ :

๑. ราก - แก้ขัดเบา
๒. ต้น - ห้ามเลือด แก้โรคลิ้นเลื่อน
๓. ใบ - รักษาแผลสุนัขกัด ห้ามเลือด
๔. ยางจากใบ - ห้ามเลือด สมานแผล
๕. ผล - รักษาโรคกระเพาะ แก้ท้องเสีย ยาอายุวัฒนะ แก้โรคบิด รักษาแผลไฟไหม้ น้ำร้อนลวก แก้ริดสีดวง